

Forsørgelsesbyrden fra den ene Kommune over paa den anden, ville bortfalde; ligesom den ogsaa frembyder det Fortrin, at den i det Store taget lægger et forholdsmæssigt Antal Fattige paa Landet, og derved forhindrer, at Kjøbstadkommunerne lige overfor Landkommunerne overbebyrdes med Fattige; og endelig er det en betydelig Binding ved denne Ordning, at den vil indeholde en stærk Opfordring for Kommunerne, der vide, at de i samme fødte Personer i Trængselsfælde ville falde dem selv til Byrde, til tids at virke for, at Trangen ikke indtræder, ved efter Evne at sørge for deres Opdragelse og Uddannelse paa en saadan Maade, at de i Tiden kunne blive nyttige Medlemmer i Samfundet, der kunne ernære sig uden at besvære Fattigvæsenet.

Naar det saaledes hævdes, at Fødekommunen ordentligvis bør bære Udgiften ved den Trængendes Forsørgelse, har man dog troet, at Reglen herom ikke bør gennemføres uden med betydelige Væmpelser. For det Første kan det ikke mistjendes, at den, der i en ældre Alder bliver trængende i en Kommune, hvor han gennem en længere Tid har haft Ophold uden at behøve at ty til Fattigvæsenet, maa siges at have et berettiget Krav paa at kunne forblive i denne og ikke at være udsat for i sin Alderdom at blive bortferdt til en anden Kommune for der under Forhold og Omgivelser, der ere ham fuldstændig fremmede, at skulle paabegynde et nyt Erhverv. Under saadanne Forhold synes der at være Anledning til at lægge Vægt paa, at Opholdskommunen er den, der har haft Fordeelen af hans Arbejde, medens han stod i sin fulde Kraft, og at Forholdet derhos er saaledes, at han paa Grund af sin Alder ikke senere paa samme Maade vil kunne knytte sig til nogen anden Kommune. I Overensstemmelse hermed har man affattet Forslagets § 23, i hvilken man dog har fraveget Kommissionens Forslag forsaavidt, som Længden af det Tidsrum, i hvilket den Trængende skal have haft Ophold i Kommunen, er fastsat til 10 Aar, medens hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i samme allerede kan indtræde med 50 Aars Alderen. Der er derhos tillige gjort den Modifikation i den af Kom-

missionen foreslaaede Regel, at det er krævet, at det Forsørgelsesretten betingende Ophold skal have været af den Bestaafenhed, at han overhovedet ikke har nydt Fattigunderstøttelse under Opholdet. En saadan Fordring er i fuldstændig Samklang med de Grunde, der have fremkaldt Reglen, og anbefaler sig desuden ved nærliggende praktiske Hensyn. Endvidere har man med Kommissionen fundet det rigtigt i Hovedreglen om Fødekommunernes Forpligtelse til at bære Udgifterne ved den Trængendes Forsørgelse at gjøre den Modifikation, at det paalægges Opholdskommunen i betydeligt større Omfang, end det efter den gjældende Lovgivning er Tilfældet, at deltage i Bekostningerne ved en Trængendes Kur og Pleie.

Med Hensyn til de Afvigelser, der iøvrigt ere foretagne i Kapitel III af Kommissionens Lovudkast, skal man bemærke Følgende:

§ 18 har man anset det rigtigst ikke udelukkende at lægge Vægt paa, hvor Moderen, da Fødselen foregik, havde fast Ophold, idet man gaar ud fra, at det efter Sagens Natur samt, hvad der i Lovgivningen er foreskrevet om lignende Forhold, maa være Familiens Hjem, der bør komme i Betragtning.

Den af Kommissionen foreslaaede Bestemmelse om, at Børn, der paa Fødselsstiftelsen i Kjøbenhavn fødes af hjemmeligt fødende Modre, skulle anses som fødte i Kjøbenhavn, har man ikke troet at burde optage i Lovforslagets § 19. Denne Bestemmelse er nemlig, saafremt Oplysning om Moderens Forhold i Fødselsøjeblikket heller ikke senere kan tilveiebringes, overflødig, jfr. Lovforslagets § 18 første Stykke i Slutningen, og derfor saadan Oplysning — hvad kun aldeles undtagelsesvis vil blive Tilfældet — skulde fremkomme, synes det vilkaarligt, ikke at tage Hensyn hertil og saaledes af en Grund, der ikke kan tilregnes vedkommende Kommune, at paabyrde den Forsørgelsen af Personer, der efter de i Loven iøvrigt indeholdte Regler bør være den vedkommende.

Den Omstændighed, at et uægte født Barn er bleven legitimeret ved Forældrenes senere indgaaede Ægteskab, over efter, hvad der nu er den gjældende Ret, jfr. Indenrigsministeriets